

ninger, som, da Cholera sidst rasede i Sverrig, fra dansk Side vare rettede mod Sverrig, ville vel, naar vi engang skulle faae Cholera eller skulle blive mistænkte for at have den, ogsaa rettes mod os, og Samfærdslen vil da finde Sted paa den samme Maade, nemlig under Jagttagelse af de sædvanmæssige Bestemmelser, der i saa Henseende maatte findes hensigtsmæssige. Skulde man ifølge det Exempel, som den ærede Landsthingsmand har opstillet, vente, indtil man kunde komme til fuldständig Overenskomst om, hvorledes Cholera skulde behandles i andre Lande, kunde jo et Land, s. Ex. Sverrig, have det i sin Magt at tvinge alle andre Lande til at vedblive med Foranstaltninger, som de maatte ansee for ligefrem usornuflige. Jeg troer ogsaa, at de Exempler, som den ærede Landsthingsmand paaberaabte sig, vise netop det Modsatte af det, han vilde; thi saa onfskelligt som det kan være at have Overensstemmelse i Henseende til Mynt, Maals og Vægt Lovgivninger, saa er det dog vist, at intet Land vedligeholder for sit Vedkommende en urigtig, end sige en usornuflig Tilstand angaaende disse Punkter, fordi den endnu bestaer i et Naboland, naar det selv er kommet til bedre Anskuelser.

Hyad nu de hygieniske Foranstaltninger angaaer, som Sundhedscollegiet har ønsket iværksatte, saa staae disse aldeles ikke i nogen Causalforbindelse med denne Sag. Det er ganske rigtigt, at Sundhedscollegiet har ønsket, at der maa træffes saadanne Foranstaltninger, og at saadanne ere Gjenstande for Overveielse baade hos Regjeringen og hos de communale Autoriteter i Kjøbenhavn. Men dette staaer dog slet ikke i nogen Causalforbindelse med nærværende Lovforslag. Sundhedscollegiet har slet ikke betinget sin Erklæring om Dvarantaineforanstaltningens Unødvendighed, ja Skadelighed, med Hensyn til Cholera af, at der træffes sige hygieniske Foranstaltninger. Selv om disse ikke træffes, vil Sundhedscollegiet dog have Dvarantainen ophævet, fordi den er en Foranstaltning, der ikke er til nogen Nytte.

Naar den ærede Landsthingsmand har meent, at man gjerne kunde afvente en Overensstemmelse mellem de forskjellige europæiske

Magter angaaende de Forhold, der omhandles i denne Lov, da skal jeg for det Første bemærke, at det neppe er sandsynligt, at man skulde komme til en saadan Overensstemmelse til det Tidspunct, som den ærede Landsthingsmand antager, nemlig inden næste Rigsdagssession, og derfor er det i ethvert Fald betænkeligt at stole paa den Forsikring, den ærede Landsthingsmand giver, at Cholera nok endnu denne Gang vil blive borte fra os.

Blechingberg: Jeg maa tilstaae, at, uagtet den høitærede Finantsministers Udtalelser, er jeg slet ikke uden Tvivl i nærværende Sag om, hvorvidt jeg drifter mig til, navnlig for Tiden, at gaae ind paa Lovforslaget. Jeg mener, at, hvad enten man henseer til, at der for Tiden finder aabne Forhandlinger Sted med fremmede Magter angaaende Quarantaineforholdene, eller man henseer til den Bægt, som Sundhedscollegiet har lagt paa Reformer i Henseende til Sundhedspolitiet, saa turde det være et Spørgsmaal, om det nærværende Tidspunct er egnet til at give en Lov som den nærværende. Det forekommer mig, at det ligger i Sagens Natur, at overensstemmende Anskuelser imellem de østersøiske Magter angaaende Behandlingen af Forhold af denne Natur maatte være saare onfskelige og kunde spare en Mængde Forviklinger, og det er slet ikke sagt, at de Anskuelser, der hidtil ere fulgte i Sverrig, ville lægge Hindringer veien for, at man kunde komme til en saadan Overenskomst, navnlig, hvis det er Tilfældet, som det er yttret, at den svenske Lægestand har forandret sin Anskuelse om Maaden at behandle et vigtigt Punkt i den nærværende Lov paa. Hyad de lægevidenskabelige Spørgsmaal angaaer, da har jeg ikke i den Henseende kunnet faae en for min Samvittighed beroligende Overbeviisning. Det er yttret et Sted i Betænkningen, at de fleste Læger have været enige om, at, hvor Betingelserne for en Epidemie vare tilstede, der kunde Sygdommen, s. Ex. den her omhandlede, foranlediges ved en enkelt Cholerasygs Ankomst, og det er vel et stort Spørgsmaal, om ikke Sandheden er, at Choleraen vel har en epidemisk Charakter, men at Udbruddet af Epidemien fremstundes eller foranlediges ved Contagiet. Det er, saavidt jeg skjønner, klart af